

нѣкое религиозно общество, човѣкъ трѣбва да бѫде разуменъ, да има знания, за да не пакости нито на себе си, нито на своите близки. Религиозниятъ животъ подразбира връзка между души. Въ тази връзка хората се поставятъ близо едни до други и, ако не сѫ достатъчно разумни, тѣ могатъ да си причинятъ редъ пакости и нещастия. Когато се качватъ на Алпитѣ, за да минатъ лесно опасните мѣста, туристите се свързватъ съ вѣже, да могатъ да си помагатъ. При това положение тѣ трѣбва да бѫдатъ внимателни, защото, ако единъ отъ тѣхъ падне въ пропастта, може да завлѣче всички. Но сѫщевременно, всички заедно могатъ да спасятъ единия, който се е подхлъзналъ и падналъ въ пропастта. Такава верига отъ хора представя духовниятъ животъ на обществата. Тамъ всички хора сѫ свързани помежду си, като скачени сѫдове: Пострада ли единъ, всички могатъ да пострадатъ. Спаси ли се единъ, всички могатъ да се спасятъ.

Следователно, всички духовни хора трѣбва да се пазятъ едни други. Не мислете, че теренътъ, върху който стоите, е равенъ. По него има високи въркове, голѣми скали, дѣлбоки пропasti, дето всѣки може да плати съ живота си. Човѣкъ срѣща на пътя си голѣми съблазни и изкушения, които всѣки моментъ могатъ да го спѣнатъ. Представете си, че срѣщате младъ момъкъ, който носи на рѣце млада, красива мома. Какво ще кажете